

Но що е това? Залпове! И то въ тилътъ на позицията ни. . . Всичко е свършено!!!

— Помощъ, помощъ ни пристигна, се зачу викътъ къмъ кръглата батарея; и същевременно задъ същата батарея екна съживителното за войника „ура“, но „ура“, дружно — гръмовито, „ура“ отъ което Турцитѣ трепнаха. Тѣ видѣха, че този пътъ ненапрасно викатъ опълченцитѣ, разбраха, че шипченския отрядъ се изплъзва изъ ржцѣтѣ имъ и за туй, слѣдъ минутно смайване, пакъ се хвърлиха дружно и стремително на юрушъ. Но напрасно: ахиллесовата пета, — тилътъ и дѣсния флангъ сж въ безопасностъ. Турцитѣ отстъпватъ, бѣгатъ, а това се познава по гърмежитѣ и паданието на куршумитѣ.

Когато Турцитѣ се готвяха да нанесжтъ послѣдния смъртоносенъ ударъ на защитницитѣ на шипченската позиция, когато прѣднитѣ имъ редове бѣха вече излѣзли на шосето, — неочаквано за тѣхъ, па и за насъ, се яви помощъ на уморенитѣ шипченски защитници, редоветѣ на които бѣха съвсѣмъ разредени. Единъ баталионъ отъ 4 а стрѣлкова бригада, качени по двама войника на единъ казашки конь пристигна прѣвъ. Тоя баталионъ собствено и спаси шипченската позиция.

Стрѣлцитѣ погнаха Турцитѣ. Това се виждаше и чуваше отъ отдалечаванието на гърмежитѣ и виковетѣ „ура“. Наближи 10 часа вечерята и татъкъ къмъ Зелената Гора пушечнитѣ гърмежи и виковетѣ „ура“ все още продължаваха да нарушаватъ нощната тишина

И така, за единъ день, деньтъ 11 Августъ, Турцитѣ прѣдприеха и извършиха 14 атаки, атаки дружни и стремителни, но тѣ бѣха всички отблъсвани съ голѣми за тѣхъ загуби. Но и намъ не малко ни струваха тия атаки!

— Слава Богу, и днесъ отстояхме шипченската позиция, казваха опълченцитѣ.

Но никой не знаеше още численността на пристигналата помощъ, и никой не бѣше увѣренъ, че ши-